

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 23C/36/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5105220560
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5105220560.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v spore žalobkyne: K. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, zastúpená JUDr. Ľubomírom Krajným, advokátom so sídlom Nám. A. Hlinku č. 29/34-311, 017 01 Považská Bystrica proti žalovanému: H. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, zastúpený: C.. Milanom Cíbikom, advokát, so sídlom Tomášikova 4, 821 03 Bratislava, o zaplatenie 3.946,76 eur s príslušenstvom , takto

rozhodol:

Žaloba sa v celom rozsahu z a m i e t a.

Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobkyňa dňa 22.8.2005 podala žalobu, v ktorej žiadala, aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 118.900,- Sk s 12,50 %-ným ročným úrokom z omeškania od 1.1.2004 do zaplatenia a trovy konania. V žalobe uviedla, že v priebehu mesiacov august 2003 až december 2003 požičiavala žalobkyňa žalovanému postupne sumu 123.000,- Sk s tým, že sa ústne dohodli, že celú požičanú sumu žalovaný vráti do konca roka 2003. O požičaní uvedenej sumy podpísal žalovaný čestné prehlásenie, v ktorom potvrdil požičanie uvedenej sumy 123.000,- Sk. Do dňa podania žaloby žalovaný vrátil žalobkyňi z požičanej sumy v hotovosti sumu 4.100,- Sk. Nesplatený zostatok v sume 118.900,- Sk odmieta zaplatiť. Sumu 4.100,- Sk vrátil žalovaný v lehote do 31.12.2003. Pretože je žalovaný v omeškaní, tak žalobkyňa žiada podľa § 517 ods. 2 OZ a vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. ročný úrok z omeškania vo výške 12,50 % z dlžnej sumy 118.900,- Sk od 1.1.2004 do zaplatenia.

2/ Okresný súd Žilina dňa 26.11.2007 vydal platobný rozkaz 23C/36/2007- 13 , ktorým bolo uložené žalovanému aby do 15.dní od doručenia zaplatil žalobkyňi sumu 118.900,- Sk s 12,50 %-ným ročným úrokom z omeškania od 1.1.2004 do zaplatenia a nahradil trovy konania vo výške 5.945,- Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 5.800,- Sk právnenému zástupcovi žalobkyne alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

3/ Sudca vybavujúci vec OS Žilina 24Er/2286/2009 dňa 28.4.2014 predložil dozornej úradníčke Okresného súdu Žilina prípis, v ktorom uviedol, že predkladá spis 23C/36/2007 na opätovné pridelenie do súdneho oddelenia. Povinný, ktorý bol odporcom v konaní 23C/36/2007 tvrdí, že podal odpor proti platobnému rozkazu, ktorý sa však v spise C nenachádza. Súd povolil odklad exekúcie s tým, že civilný súd musí vyriešiť otázku tvrdeného podania odporu.

4/ Podľa listiny zo spisu OS Žilina 24Er/2286/2009 č.l. 10 bolo zistené, že žalovaný adresoval Okresnému súdu zo dňa 13.1.2008 odvolanie, v ktorom uviedol, že sa odvoláva proti platobnému rozkazu a obvineniu K. V. z toho dôvodu, že navrhovateľka K. V. ho neustále nepravdivo obviňuje, že

si v priebehu pár mesiacov postupne požičiaval od nej peniaze, čo sa nezakladá na pravde. Okresný súd v Žiline na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 2.6.2005 a na ktoré sa navrhovateľka K. V. ani nedostavila ho oslobodil, nakoľko zistil jej falošné overovanie podpisu žalovaného, potvrdené grafológom a založené do spisu. K odvolaniu predložil právoplatný rozsudok z 2.6.2005 č. spisu 5T/7/2005 a platobný rozkaz. Prípis je bez uvedenia čísla súdneho konania, ku ktorému je adresované a bol pripojený podací listok zo dňa 16.1.2008.

5/ Podľa uznesenia Okresného súdu Žilina 23C/36/2007-42 zo dňa 25.7.2017 súd odmietol odpor podaný žalovaným dňa 19.8.2009 proti platobnému rozkazu OS Žilina 23C/36/2007 - 13 zo dňa 26.11.2007 ako odpor podaný oneskorene. Uznesením KS v Žiline 9Co/52/2018-73 zo dňa 31.5.2018 na odvolanie žalovaného proti uzneseniu OS Žilina 23C/36/2007 - 42 zo dňa 25.7.2017 bolo uznesenie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné prihliadať na podanie žalovaného, t.z. úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť podanie označené ako odvolanie zo dňa 13.1.2008, ktoré svojim obsahom je odporom proti platobnému rozkazu ako odpor podaný v zákonnej lehote a rozhodnúť o ňom.

6/ Na pojednávaní 24.10.2018 žalobkyňa uviedla, že orgány činné v trestnom konaní skúmali len podpis v matričnej knihe, ale neskúmali pravosť podpisu na listine, ktorú žalovaný podpísal. Žalobkyňa má zápisník, kde sú uvedené jednotlivé položky, a to sumy a dátumy, ktoré žalobkyňa požičala žalovanému. Žalobkyňa navrhla, aby bola preskúmaná pravosť podpisu žalovaného na listine, a to čestné vyhlásenie, ktorým žalovaný podpísal, že si požičal od žalobkyne uvedenú sumu 123.000,- Sk.

7/ V záverečnom vyjadrení žalobkyňa uviedla, že trvá na podanej žalobe a tvrdenie žalovaného, že podpísal nevyplnené čestné vyhlásenie je absurdné. Pokiaľ ide o závery trestného konania, tak tieto nesúvisia s tým, že žalobkyňa požičala žalovanému sumu, ktorú od neho žiada zaplatiť. Boli splnené všetky náležitosti poskytnutia pôžičky, a tak žalobkyňa žiada, aby žalovaný bol povinný pôžičku vrátiť aj s príslušenstvom, tak ako je predmet konania.

8/ Na pojednávaní 24.10.2018 žalovaný uviedol, že žalobu považuje v plnom rozsahu za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť.

9/ V záverečnom vyjadrení žalovaný uviedol, že na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nebolo preukázané, že by naozaj došlo k požičaniu uvedenej sumy. Vyjadrenia žalobkyne sú zmätočné a nekorešpondujú ani s ňou predložený listinami. Žalovaný poukazuje aj na znalecký posudok v trestnom konaní ako aj vyjadrenie žalobkyne o tom, čo to bola ona, ktorá sfaľovala ako zamestnankyňa obecného úradu podpis žalovaného v matričnej knihe. Vzhľadom na všetky skutočnosti žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať trovy konania.

10/ Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané výsluchom strán konania a oboznámením listinných dôkazov - čestného vyhlásenia, zoznamu, rozsudku OS Žilina 5T/7/2005 - 103 zo dňa 2.6.2005 a znaleckého posudku č. 14/2005 G. U., mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

11/ Žalobkyňa vo výpovedi uviedla, že žalovanému požičiavala peniaze na základe ústnej dohody a tento sľúbil, že peniaze vráti a bolo to v roku 2003 a žalobkyňa si všetko poznačila v notese, kde sú uvedené jednotlivé sumy a dátumy, kedy boli peniaze požičané. Išlo spolu o sumu 123.000,- Sk s tým, že žalovaný vrátil sumu 4.100,- Sk, takže zostáva zaplatiť žalovaná suma. Na otázku k sume, ktorú požičala vo výške 30.000,- Sk žalobkyňa uviedla, že vtedy zomrel žalovanému otec a žalovaný si prišiel požičať peniaze, ktoré súrne potreboval. Najskôr žalovaná uviedla, že mu nemôže požičať, lebo má doma manžela, ale nasledujúci deň mu odovzdala sumu 30.000,- Sk. Žalovaný si chcel ešte vybaviť pôžičku a žalobkyňa mu k tomu dávala doklady zo zamestnania, lebo pracovala na obecnom úrade, ale z pôžičky žiadnu sumu žalovaný nevrátil. Pokiaľ ide o čestné vyhlásenie, tak to bol samotný žalovaný, ktorý navrhol aby žalobkyňa vypísala čestné vyhlásenie, že on to podpíše. Na základe tohto žalobkyňa čestné vyhlásenie vypracovala a žalovaný toto podpísal. Žalobkyňa potvrdila, že v knihe osvedčení už ona sama napísala meno a priezvisko žalovaného a taktiež žalovaného aj podpísala a v trestnom konaní sa dokazovalo to, že to bola žalobkyňa, ktorá podpísala žalovaného do osvedčovacej knihy. Žalobkyňa ale tvrdí, že na čestnom vyhlásení je pravý

podpis žalovaného. Na otázku k záznamu zo dňa 4.9.2002, ktorú má uvedenú v zozname, ktorý predložila ako dátum požičania peňazí žalovanému a v žalobe žalobkyňa uvádzala, že požičiavala v roku 2003, sa žalobkyňa vyjadrila tak, že zabudla, že aj v roku 2002 požičala sumu 2.000,- Sk a táto ani nie je predmetom konania. Keď ale vypracovala súpis, tak vtedy si všetko poctivo prepísala z notesa, a to aj pôžičku z roku 2002. Túto sumu ale nežiada vrátiť. Žalovanému požičiavala peniaze aj po pôžičke vo výške 30.000,- Sk, a to asi ďalšie dve alebo tri platby. Zápisy v notese boli vyhotovené vtedy, keď peniaze reálne požičiavala, a to nielen žalovanému, ale aj iným osobám, ktorí boli v notese zapísaní. Záznamy boli urobené vtedy, keď sú uvedené jednotlivé dátumy. Čestné vyhlásenie bolo vyhotovené tak, ako je uvedené 30.12.2003 a všetky údaje vypisovala žalobkyňa, ale žalovaný stál pri nej a všetko podpísal. Spolu aj prepočítavali dlžnú sumu a žalovaný so sumou 123.000,- Sk súhlasil.

12/ Žalovaný uviedol, že tvrdenia žalobkyne nie sú pravdivé. Táto najskôr uvádzala, že po tom čo mu požičala sumu 30.000,- Sk už ďalšie peniaze mu nepožičala a teraz podľa predloženého zoznamu sú tam ďalšie tri splátky z roku 2004. Pokiaľ ide o čestné vyhlásenie, tak toto žalovaný podpísal, je to jeho podpis, ale nebolo to 30.12., lebo vtedy bol obecný úrad zatvorený. Nevie, v ktorý deň čestné vyhlásenie podpísal. V tomto ale sa nachádzali len údaje o osobe žalovaného a nič ďalšie tam vypísané nebolo. Bola taká dohoda, že išlo o požičanú sumu 23.000,- Sk, ktorú si aj reálne požičal od žalobkyne a túto sumu aj vrátil. Rozhodne nesúhlasí a popiera, že by malo ísť o sumu 123.000,- Sk, tak ako to dopísala žalobkyňa. Žalovaný podpísal len prázdny list bez vypísania a boli tam len osobné údaje žalovaného. So žalobkyňou má dobré vzťahy a sú vzdialení príbuzní. Peniaze vracal žalobkyňi zo svojej mzdy a pracoval na obecnom úrade so mzdou 4.000 až 6.000,- Sk. Potvrďuje, že si požičal sumu 23.000,- Sk od žalobkyne a túto aj vrátil. Na obecnom úrade pracoval do roku 2005.

13/ Podľa čestného vyhlásenia bolo zistené, že je uvedený podpísaný Štefan Rajčan a ďalej je dátum narodenia, stav, bydlisko, zamestnanie, číslo OP a rodné číslo a prehlásil na svoju česť a ďalej rukou dopísané, že „som si požičal od K. V., Petrovice 464 postupne v roku 2003 čiastku 123.000,- Sk, ktorú jej čestne vrátim“ a je ďalej podpis A. H.. Ďalej je na listine osvedčovacia doložka zo dňa 30.12.2003 vyhotovená Obcou Petrovice.

14/ Podľa pripojeného súpisu sú uvedené dátumy a sumy, prvý zápis 4.9.2002 suma 2.000,- Sk, ďalej dátumy z mesiacov apríl, máj, jún, júl, august, september, október, november a december 2003 s tým, že 15.12.2003 je uvedená suma 30.000,- Sk a ďalej sú dátumy január, február a apríl 2004 a pri dátume 18.2.2004 je v zátvorke uvedené 4.000 vrátil. Spolu uvedené sumy sú vo výške 124.000,- Sk.

15/ Zo spisu OS Žilina 5T/7/2005 zo znaleckého posudku znalca G. U. č. 14/2005 bolo zistené, že znalec bol pribratý na základe uznesenia OS Žilina zo dňa 18.2.2005 a jeho úlohou bolo zistiť či sporný podpis - A. H. - v osvedčovacej knihe Obce Petrovice zo dňa 30.12.2003 písal, resp. nepísal obžalovaný H. A.. V prípade, že nejde o podpis H. A. a zistiť či tento podpis bol vyhotovený Annou V.. Podľa záveru škála hodnotenia I - jednoznačnosť je uvedené, že pisateľom sporného podpisu nie je H. A. a III - pravdepodobnosť je uvedené, že pisateľom sporného podpisu pravdepodobne je K. V..

16/ Podľa rozsudku OS Žilina 5T/7/2005-103 zo dňa 2.6.2005, právoplatný a vykonateľný 2.6.2005, podľa § 226 písm. a) Trestného poriadku obžalovaný H. A. bol oslobodený spod obžaloby na tom skutkovom základe, že v období od 4.9.2002 do 15.12.2003 si v priestoroch Obecného úradu v Petroviciach, okres Bytča, postupne požičiaval od K. V. peňažné hotovosti od 500,- Sk do 30.000,- Sk, v celkovej výške 123.000,- Sk na svoje potreby, peniaze sľúbil vrátiť, keď si vybaví pôžičku, ale dosiaľ jej vrátil len 4.100,- Sk, hoci mu bol dňa 29.4.2004 v ČSOB, a.s. pob. Bytča poskytnutý spotrebiteľský úver do výšky úverového limitu 50.000,- Sk, pričom požičanie peňazí vo výške 123.000,- Sk od K. Chlebinovaej popiera, čím jej spôsobil škodu vo výške 118.900,- Sk s tým, že obžalobou bol právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,2 Trestného zákona. Poškodená K. V. bola so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach občiansko-právnych.

17/ Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18/ Žalobkyňa podala žalobu, v ktorej žiadala, aby žalovaný bol povinný zaplatiť titulom zmluvy o pôžičke sumu 118.900,- Sk, čo je 3.946,76 eur spolu s 12,50 %-ným ročným úrokom z omeškania od 1.1.2004 do zaplataenia a trovy konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tak, že v priebehu mesiacov august až december 2003 požičala žalovanému postupne sumu 123.000,- Sk s tým, že sa ústne dohodli, že celú požičanú sumu vráti žalovaný do konca roku 2003. Žalovaný ale zaplatil iba sumu 4.100,- Sk a nesplatený zostatok vo výške 118.900,- Sk žiada žalobkyňa, aby bol povinný žalovaný zaplatiť spolu aj s úrokom z omeškania od 1.1.2004 až do zaplataenia celej dlžnej sumy. Žalovaný poprel skutkové tvrdenia žalobkyne a potvrdil uzavretie zmluvy o pôžičke, ale iba vo výške 23.000,- Sk a túto aj riadne vrátil a popiera, že by si požičal sumu 123.000,- Sk, ako tvrdí žalobkyňa.

19/ Žalobkyňa ako rozhodujúci dôkaz predložila čestné vyhlásenie, ktoré podpísal žalovaný a ktorým potvrdil, že si postupne v roku 2003 od žalobkyne požičal sumu 123.000,- Sk. Žalovaný potvrdil podpis čestného vyhlásenia, ale uvádzal, že týmto potvrdzoval iba požičanie sumy 23.000,- Sk a toto čestné vyhlásenie mimo osobných údajov žalovaného nebolo vôbec vypísané a nebolo tam uvedené v čestnom vyhlásení nič iné len meno, priezvisko, dátum narodenia, stav, bydlisko, zamestnanie, číslo občianskeho preukazu a rodné číslo, a tak z tohto čestného vyhlásenia nevyplýva to, čo tvrdí žalobkyňa, že si od nej požičal sumu 123.000,- Sk. Zotrval na tvrdení, že si požičal od žalobkyne iba sumu 23.000,- Sk a túto jej aj riadne vrátil a žalobkyňa nie je dlžný žiadnu sumu.

20/ Súd pri rozhodovaní vychádzal z ustálenej súdnej praxe (IV ÚS 37/2013 - 9 zo dňa 23.1.2013, rozsudok NS SR 3Cdo/325/2009 zo dňa 30.6.2010, rozsudok NS SR 5Cdo/238/2010 zo dňa 21.3.2012) a dospel k takému záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, a to že došlo k reálnemu odovzdaniu predmetu pôžičky žalovanému ako dlžníkovi a zároveň ani neunesla dôkazné bremeno pokiaľ ide o podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, titulom ktorej sa domáhala zaplataenia dlžnej sumy.

21/ Podľa zmluvy o pôžičke, v súlade s citovaným ustanovením § 657 OZ, prenecháva veriteľ dlžníkovi veci, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy sú prenechanie veci veriteľom dlžníkovi, povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu, vymedzenie požičiavaných vecí, dočasnosť zmluvy. Z formulácie zákonného ustanovenia možno vyvodit', že zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou na rozdiel napr. od zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka. Pretože ide o zmluvu reálnu, tak pre jej platnosť sa vyžaduje v čase jej uzavretia aj reálne odovzdanie predmetu pôžičky. Odovzdanie je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke. Dokiaľ k odovzdaniu nedôjde, tak medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. Ak došlo len k dohode zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy o pôžičke, ale k odovzdaniu predmetu pôžičky nedošlo, nemožno sa s úspechom domáhať, aby veriteľ plnil z titulu zmluvy o pôžičke, pretože zmluva nevznikla (rozsudok NS SR 5Cdo/238/2010).

22/ V konaní medzi stranami bola sporná jedna z podstatných náležitostí zmluvy o pôžičke, a to predmet, teda suma peňazí, ktorú žalobkyňa ako veriteľ požičala žalovanému ako dlžníkovi. Zatiaľ čo žalobkyňa uvádzala spolu sumu 123.000,- Sk, žalovaný uvádzal sumu 23.000,- Sk. Žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno a nepredložila taký dôkaz, na základe ktorého by bolo jednoznačne preukázané čo bolo predmetom zmluvy o pôžičke a či predmetom bola suma 123.000,- Sk, ako tvrdila žalobkyňa alebo suma 23.000,- Sk, ako tvrdil žalovaný. Žalobkyňa ďalej neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala ani to, že došlo k reálnemu odovzdaniu sumy, ktorá je predmetom konania, kde taktiež žalobkyňa tvrdila, že reálne odovzdala žalovanému sumu 123.000,- Sk a žalovaný tvrdil, že od žalobkyne prevzal sumu iba 23.000,- Sk. Žalobkyňa ďalej neunesla dôkazné bremeno ohľadne toho aká suma jej bola vrátená žalovaným ako dlžníkom, kde žalobkyňa tvrdila, že žalovaný zaplatil iba sumu 4.100,- Sk a žalovaný tvrdil, že vrátil celú požičanú sumu 23.000,- Sk.

23/ Pokiaľ žalobkyňa predkladala listinné dôkazy, tak predložený notes, z ktorého vyplývajú iba rukou písané poznámky žalobkyne s uvedenými dátumami a sumami pri jednotlivých dátumoch nie sú dôkazom ani o predmete zmluvy o pôžičke, uzavretej medzi stranami konania a ani o reálnom

odovzdání peňazí žalobkyňou ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi. Na základe takýchto poznámok žalobkyne totiž nevyplýva vôbec, že aj došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, a to znamená, že strany konania sa dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy, mimo iné aj o predmete zmluvy a taktiež z toho nevyplýva ani to, že aj reálne žalobkyňa odovzdala tieto peniaze žalovanému. Taktiež pokiaľ ide o čestné vyhlásenie boli tu sporné skutkové tvrdenia oboch strán a zatiaľ čo žalobkyňa tvrdila, že žalovaný podpísal vyplnené čestné vyhlásenie a ona sama podpísala žalovaného len v osvedčovacej knihe, tak žalovaný tvrdil, že síce podpísal čestné vyhlásenie, ale mimo osobných údajov tam nič ďalšie nebolo a on podpisoval iba požičanie sumy 23.000,- Sk. Tu súd poukazuje na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva to, že aj v prípade ak zo samotnej zmluvy o pôžičky vyplýva, že dlžník potvrdil svojom podpisom prevzatie požičanej sumy, tak to ešte nie je dôkazom o reálnom odovzdaní predmetu pôžičky. Na základe tohto súd konštatuje, že ani v prípade ak by žalovaný podpísal čestné vyhlásenie v plnom znení, čo ale preukázané nebolo, nebolo by to ešte rozhodujúcim dôkazom, na základe ktorého by žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno o tom, že žalovanému požičala sumu 123.000,- Sk, ako tvrdila v žalobe. Žalovaný ale poprel skutkové tvrdenie žalobkyne o tom, že podpísal úplne vyplnené čestné vyhlásenie, ale išlo len o podpis vyhlásenia, kde sa nachádzali osobné údaje žalovaného. V tejto súvislosti zároveň súd poukazuje aj na rozsudok vo veci OS Žilina 5T/7/2005 zo dňa 2.6.2005, kde žalovaný ako obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,2 Trestného zákona, a to práve na takom skutkovom základe, na základe ktorého aj žalobkyňa sa domáha zaplatenia sumy 118.900,- Sk.

24/ Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, z dôvodu že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala ani uzavretie zmluvy o pôžičke, a to že došlo k dohode medzi stranami konania o podstatnej náležitosti zmluvy, a to predmete zmluvy a pre neunesenie dôkazného bremena, a to že došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí, tak ako skutkovo tvrdila, tak súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

25/ Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26/ Podľa citovaného ustanovenia súd priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich Nskutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.